

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

Wij gelooven in dezelfde organisatie welke in de vroegere Kerk bestond, namelijk: Apostelen, Profeten, Herders, Leeraars, Evangellsten, enz.

Wij gelooven in de gave van Talen, Profetiën, Openbaringen, Gezichten, Gezond-
makingen, Uitlegging der Talen, enz.

6de en 7de Geloofs Artikel.

De Mormoonsche leerstelling der Godheid. *)

Door E. H. ROBERTS.

Mijne broeders en zusters, er zijn twee zaken die zich vereenigen om deze conferentie van de „Young Men's en Young Women's Improvement Associations” van de Salt Lake-gemeente van Zion een belangwekkende gelegenheid te maken. Een dezer is de naderende arbeidstijd der „Young Men's Associations”. Deze winter zullen zij in studie nemen „Mormoonsche” leerstellingen — de eerste beginselen van het Evangelie, of ten minste, eenige dezer beginselen; en een groot gedeelte van het „Manual”, dat in orde gebracht is voor hun gebruik, zal het onderwerp de „Godheid” behandelen. Om deze reden dacht ik de tijd geschikt om uwe attentie op de leerstellige kenmerken te vestigen, die tot dit onderwerp behooren. De Profeet Joseph Smith maakte deze gewichtige verklaring: „Het is het eerste beginsel van het Evangelie voor een zekerheid het karakter van God te kennen,” daarbij voegende, — iets dat voor sommige ooren kwetsend schijnt — „en te weten dat wij met Hem kunnen converseeren, zooals de eene mensch met den anderen converseert”. Terzelfder gelegenheid zegt hij ook: „God was eens wat wij nu zijn, en is een verheerlijkt mensch, en troont in gindsche hemelen.” (**)

Dewijl dan, het karakter van God te kennen eene der eerste beginselen van het Evangelie is, wordt het onderwerp van de „Godheid” een voornaam plaats gegeven in het Manual voor de „Young Men's Associations”, gedurende het komende seizoen.

Dit is één zaak, die deze conferentie een interessante gelegenheid maakt.

Een andere reden, die bijdraagt tot interesse van deze conferentie, en ook tot het onderwerp der Godheid, is de attentie welke in den laatsten

*) Een lezing, borspronkelijk gehouden voor de „Mutual Improvement Associations” van de Salt Lake Stake of Zion, in conferentie verzameld 18 Augustus 1901.

**) History of Joseph Smith: *Millennial Star*, deel XXIII, pag. 246.

tijd geschonken wordt aan wat genoemd wordt de „Mormoonsche inzichten betreffende God“ door sectarische predikanten. De belangstelling vond uitdrukking in een serie van lezingen, gedurende de gepasseerde maanden door een der vooraanstaande predikanten van Salt Lake City gehouden *), en ook in een redevoering door een anderen predikant gehouden voor de „Leeraars Associatiens“ van de Utah Presbyterie **), in welke zekeren critiek werd uitgeoefend aangaande onze leerstelling van God.

Het zal misschien goed zijn om het verslag over hetgeen in hoofdzaak bij die gelegenheid gezegd is geworden door den eerwaarden heer, die dit goedkeurde, voor deze associatie te brengen. Ik lees van het kort verslag van zijn redevoering, gepubliceerd in een der ochtendbladen:

Van dit punt maakt Dr. Paden zijn toespraak, eerstens eenige der standaardwerken nemende over „Mormoonsche“ leerstellingen en daaruit lezende de ideeën betreffende God, zooals die gevonden worden in het „Mormoonsche“ geloof. Hij las uit de Catechismus in verband met de Godheid, waarin wordt verklaard, dat er niet alleen meer Goden zijn dan één, maar dat God zelfs een Wezen van deelen is, met een lichaam als dat van een mensch. Daarna las hij van Leer en Verbonden, waar verklaard wordt dat de woorden van het Priesterschap de woorden van God zijn. Na attentie gevestigd te hebben op de stoffelijke inzichten omtrent God, zooals voortgebracht in deze leeringen, zeide de spreker, dat hij een neiging kon waarnemen naar een meer geestelijke opvatting omtrent God onder de jonge en meer verlichte leden der dominante kerk en bemerkte dit in de geschriften van Dr. Talmage bijzonderlijk. Verwijzende naar de Adam-God-idee, zeide spreker het niet veel te hebben onderzocht, maar dacht dat de Mormonsche kerk zich over zulk een denkbeeld schaamde. Hij plaatste bijzondere nadruk op het idee, dat, wanneer de mensch God een menschelijke vorm wenschte te geven, hij Hem modelleerde naar eigen zwakheid en broosheden. Een materialistisch mensch heeft een materieel God, zeide hij. Het leeren van een stoffelijken God, volgens hem, en van meervoudigheid van Goden, is heidensch. De stoffelijke opvatting omtrent God is de gruwst mogelijke opvatting.

Ik neem aan dat wij de klacht, hier tegen ons ingebracht, onder drie hoofden kunnen klassificeeren, met verwijzing tot de leerstelling der Godheid.

Eerstens gelooven wij dat God een Wezen is in denzelfden vorm als de mensch; dat Hij een lichaam bezit, met deelen en hartstochten; dat in één woord, God een verheerlijkt, volmaakt mensch is.

Ten tweede gelooven wij in een meervoudigheid van Goden.

Ten derde gelooven wij, dat eenmaal ergens in de toekomstige eeuwen, door ontwikkeling, door verhooging, door reiniging totdat volmaaktheid is bereikt, de mensch ten laatste kan worden als God — een God.

Ik denk dat deze drie klachten genoemd kunnen worden als de grond van de critiek onzer eerwaarde Heeren, naar wat zij beschouwen

*) Deze was Ds. Alfred H. Henry, Pastor First M. E. Church.

**) Deze was Dr. Paden van de Presbyteriaansche kerk, 16 Aug. 1901.

als onze dwaling betreffende het onderwerp der Godheid.

Zeer ten rechte staat men in ontzag voor het onderwerp, zoo groot als het is en zoo heilig. Men kan het alleen naderen met gevoelens van eerbiedig ontzag, en met diep inzicht over eigen onbekwaamheid om de waarheid te vatten en haar duidelijk te maken voor het begrip van den mensch. Tegenover zulk eene taak, gevoelt men de heilige machten in te roepen tot hulp in deze onderneming; en als Milton kon men wel luide uitroepen: „Wat in mij donker is verlicht; verhef en ondersteun, wat laag is, dat tot de hoogte van dit groote argument ik het geloof dat wij aangaande God hebben, voor den mensch rechtvaardigen kan.”

Laat mij even aanhalen, dat wij afhankelijk zijn van datgene, wat God ons betreffende Zichzelfen heeft goedge gedacht te openbaren; datgene wat wij van Hem weten.

Heden als in vroegere dagen kan men door navorschingen, God niet begrijpen of vinden (Job 2 : 27). Hoewel het in zekeren zin waar is dat de hemelen Zijn heerlijkheid verkondigen, en het firmament het werk Zijner handen is en tot zekere omvang Zijne macht en Goddelijkheid afkondigen, kan er toch niets absoluut zeker aangaande Hem uit de werken der natuur geleerd worden.

Ik zal het veld nog meer vernauwen, en zeggen dat zulke opvattingen als wij van God koesteren, harmonieeren moeten met de leerstellingen van het Nieuwe Testament omtrent dit onderwerp; want wij nemen het Nieuwe Testament aan als het Woord God's — ten minste als een gedeelte daarvan — alle nieuwe openbaringen, welke wij beweren te bezitten moeten in overeenstemming zijn met die openbaring. Bijaldien alles wat wij te doen hebben is de Nieuwe Testamentische leeringen betreffende de Godheid te overwegen. Dit zal onze taak zeer vereenvoudigen, geloof ik.

Beginnen we dan met de leeringen van Jezus Christus. Het moet worden opgemerkt, dat Jezus zelf met geen abstracte definitie van God kwam.

Nergens kan men in Zijne leeringen argumenten vinden omtrent het bestaan van God. Dat is voor Hem een uitgemaakte zaak; neemt Hij aan als waarachtig; en gaat van die basis voort als een leeraar der menschen. Neen, meer zelfs; Hij beweert God Zijnen Vader te zijn. Het is ónnoodig om teksten tot bewijzen aan te halen; het Nieuwe Testament is vol met verklaringen van dien aard.

Wat voor ons van nog meer gewicht is op dit moment om er uwe attentie op te vestigen, is het feit, dat God zelf de verwantschap, door Jezus beweert, erkende. Echt nadrukkelijk deed Hij dat op dien gedenkwaardigen dag van Jezus' doop in de rivier de Jordaan. Gij herinnert u hoe de schriften, volgens Mattheus, verhalen, dat, toen Jezus uit het water Zijns doops opklom, de hemelen geopend werden en de Geest Gods op hem neerdaalde als een duif; en terzelfder tijd kwam vanuit de stilte de stemme Gods, zeggende: „Dit is mijn geliefden Zoon, in denwelke Ik mijn welbehagen heb.” Op een andere gelegenheid erkent de Vader de verwantschap — ter gelegenheid van Jezus' verheerlijking op den berg, in het bijzijn van drie Zijner Apostelen, Petrus, Jacobus en Johannes, en de engelen Mozes en Elia. Het gezelschap was met een

heerlijk licht omringd, en de stem van God werd gehoord, zeggenda van Jezus: „Dit is Mijn geliefden Zoon; hoort Hem”. Hiervan hebben de Apostelen in de volgende jaren getuigenis gegeven, en wij vinden, hunne getuigenis opgeteekend. Zoodat het bestaan van God de Vader, en de relatie van Jezus tot Hem, ten duidelĳkſte in deze ſchriftuur-plaatsen is aangetoond.

Maar Jezus beweerde Gods Zoon te zijn, en in verband daarmede wordt daar duidelĳk genoeg aanspraak op heiligheid gemaakt voor Hem, dat is te zeggen, Godſchap. Laat mij u een directe aanhaling uit den Bijbel voorlezen over dit onderwerp; gevonden in het Evangelie van Johannes, welke luidt als volgt:

In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God.... En het Woord is vleesch geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijne heerlijkheid aanschouwd, eene heerlijkheid als des Eeniggeborene van den Vader, vol van genade en waarheid (Joh. 1 : 3 en 4).

De identiteit tusschen Jezus van Nazareth — „het vleesch geworden Woord” — en het „Woord” dat was „bij God van den beginne”, en dat „was God”, is zoo klaar dat het onmogelĳk kan worden betwijfeld. Zoo is dan de Zoon God, zoowel als de Vader God is. Andere passages zijn er om te bewijzen, dat Jezus de Goddelĳke ſcheppingsmacht had. In dezelfde tekst als door mij aangehaald, wordt gezegd: Alle dingen zijn door hetzelfde gemaakt (dat is door het Woord, dat is Jezus) en zonder hetzelfde is geen ding gemaakt, dat gemaakt is. En hetzelfde was het leven en het leven was het licht der menschen.

Een andere ſchriftuurplaats van gelijk gewicht, maar met misschien meer nadruk dan de voorgaande, is het gezegde van Paulus in het epistel tot de Hebreërs: „God, voortĳds veelmaal en op velerlei wijze tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door den Zoon, welken Hij gesteld heeft tot een erfgenaam van alles, door denwelken Hij ook de wereld gemaakt heeft.” (Hebr. 1 : 1—3. In de Engelsche Bijbel staat „werelden.”).

Niet enkel één wereld, maar vele „werelden” want het woord is in den meervoudsvorm geplaatst.

Zoodat wij bevinden, dat de Zoon van God des Vaders instrument was in het werk der ſchepping, en dat onder de directie van den Vader vele werelden door Hem geschapen werden. Daar kan dus geen twĳfel overblijven aan Zijne heiligheid, het Godſchap, van Jezus van Nazareth, sinds Hij niet enkel de Zone Gods is, maar God de Schepper ook — natuurĳk onder de directie des Vaders.

Ook is van den Heiligen Geest in den Bijbel gesproken als God. Ik denk, wellicht, de duidelĳkſte bekrachtiging van die verklaring wordt gevonden in verband met de omstandigheden van Ananias en zijn vrouw, trachtende de Apostelen te bedriegen in verband met den prijs, die van den verkoop hunner goederen verkregen was, welke voorgesteld was om in de algemeene kerkkas gestort te worden; maar zelfzucht dreef hen aan om te liegen omtrent den prijs van het land, om enkel een gedeelte te wijden tot het algemeene kerkfonds. Het was een poging om het te

doen doorgaan voor een volle wijding van hetgeen zij bezaten en daarvoor de eere te ontvangen, terwijl het slechts een partieele wijding van hunne goederen was. Zij bedachten daarom te liegen en zoo noodig zouden ze de leugen bedekken, welke ze bedacht hadden. Toen Ananias in de aanwezigheid der Apostelen stond, stelde Petrus hem deze vraag kortweg: „Waarom heeft de Satan uw hart vervuld om tegen den Heiligen Geest te liegen?“... „Gij hebt niet tegen de menschen gelogen, maar tegen God.“ Tegen den Heiligen Geest te liegen is te liegen tegen God, omreden de Heilige Geest is God. En dikwijls wordt op deze wijze van den Heiligen Geest gesproken.

Van deze drie, de Vader, de Zoon en den Heiligen Geest wordt, het is waar, op de meest beslissende wijze als Goden gesproken; maar de onderscheiding van den Eenen met den Ander is ook duidelijk uitgedrukt in den Bijbel. Stel de omstandigheid, door mij reeds te voren aangehaald, voor — den doop van Jezus. Daar kunnen wij de drie onderscheidene persoonlijkheden duidelijk waarnemen. De Zoon opklimmende uit het water van Zijnen doop; de hemelen zich openend, waaruit den Heiligen Geest op Hem nederdaalde en de stemme Gods die daaruit gehoord werd, zeggende: „Dit is Mijn geliefden Zoon, in dewelke Ik Mijn welbehagen heb.“ Hier zijn er drie onderscheidene Goden aanwezig. Ze worden van elkander onderscheiden opgemerkt. Zij verschijnen gelijktijd niet als één, maar als drie, elk een verschillend werk doende, zoodat, hoewel Zij volledi; één kunnen zijn in geest en bedoeling en wille, zij als persoonlijkheden duidelijk zijn te onderscheiden. Op verschillende gelegenheden wordt in de Schriften deze drie Heilige Personages gelijke waardigheid in de Godheid toegeschreven. Een voorbeeld wordt gevonden in de opdracht, door Jezus aan de discipelen gegeven na Zijn opstanding, toen Hij hen uitzond om het Evangelie tot alle natiën der aarde te prediken. Staande in tegenwoordigheid van de elf, zeide Hij: „Mij is gegeven alle macht in den hemel en op aarde. Gaat henen, onderwijst alle volkeren, hen doopende in den naam des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes. (Matth. 28 : 18—20).

Elk der drie wordt hier gelijke eer in de Godheid gegeven. In de apostolische bediening nog eens:

„Dat de genade onzes Heeren Jezus Christus, de liefde Gods, en de gemeenschap des Heiligen Geestes met u allen moge zijn.“

In een der passages kwam Jezus zeer nabij de verhooving van den Heiligen Geest tot een schijnbare superioriteit boven de andere Personages der Godheid; want hij zeide:

„Alle soort van zonde en lastering zal den mensch vergeven worden; maar de lastering tegen den Heiligen Geest, zal den menschen niet vergeven worden. En zoo wie eenig woord zal gesproken hebben tegen den Zoon des menschen, het zal hem vergeven worden; maar zoo wie tegen den Heiligen Geest zal gesproken hebben, het zal hem niet vergeven worden, noch in deze wereld, noch in de toekomst.“ (Matth. 12 : 31—32).

Ik denk evenwel, dat deze schijnbare hoogere onderscheiding toegekend aan den Heiligen Geest door den Zoon van God, toegeschreven moet worden aan den aard van den derden Persoon in de Drieëenheid.

en de mate van getuigenis, welke Hij aan de ziel des menschen kan meedeelen, omdat Hij een persoonlijkheid van geest is, — eene getuigenis, welke beter is dan het zien van het oog, zekerder dan het gehoor van het oor, omdat het geest is getuigende tot geest, ziele-gemeenschap met ziel — het is de ziele Godes aan de menschelijke ziel medegedeeld; en indien de mensch, na de ontvangst dier getuige van God daartegen zal lasteren, vaarwel dan hoop van vergeving voor zulke zonde in deze of in de toekomstige werelden.

Deze drië Personages dan hebben gelijke waardigheid in de Godheid; naar de leeringen van het Nieuwe Testament, welke leeringen gij in gedachte zult houden, bid ik u, dat wij die van harte gaarne accepteerden.

Deze eenvoudige christelijke leerstelling betreffende de Godheid, gaf zijn ontstaan aan wat in de kerkelijke geschiedenis genoemd wordt „der Apostelen belijdenis.“ Een vage overlevering zegt, dat eer de Apostelen scheidden om het Evangelie de wereld te verkondigen, zij een formule samenstelden, betreffende het geloof der kerk in God. Of deze traditie waar is of niet, weet ik niet, en voor die zaak maakt het weinig verschil. Zij het voldoende, dat de zoogenaemde „belijdenis der Apostelen“ gedurende twee eeuwen het geloof uitdrukte van de eerste Christenen, aangaande God. Zij luidt als volgt:

„Ik geloof aan God den Almachtigen Vader, en in Jezus Christus, Zijnen Eenniggeboren Zoon, onzen Heere, die geboren was uit de maagd Maria door den Heiligen Geest, die geleden heeft onder Pilatus, gekruisigd, begraven, van de dooden opgestaan ten derden dage, verzezen ten Hemel, en zittende aan de rechterhand des Vaders, vanwaar Hij zal terugkeeren om te oordeelen de levenden en de dooden; en in den Heiligen Geest.“

Dit was de eerste geformuleerde christelijke geloofsbelijdenis over het onderwerp der Godheid, voor zooverre bekend; en de vroegere Heiligen waren met deze uitdrukking van hun geloof tevreden, tot opwekking in hunne vereering van God, zonder hunne nieuwsgierigheid aangaande Zijnen aard wakker te maken. Gelukkig, misschien, voor deze wereld; zeker zou zij hebben bijgedragen tot de eer van kerkelijke geschiedkunde, indien deze eenvoudige formule van de Nieuw Testamentische leerstelling aangaande God als voldoende geacht was geworden, totdat het Gode goed gedacht zou hebben een tijp van het gordijn op te lichten en betreffende Zichzelven en Zijnen aard meer zekerheid te openbaren. Maar dit voldeed de zoogenaamde Christenen niet aan het einde der derde en het begin der vierde eeuw. Bij voortduur van zeer bittere en en wreede vervolging, waren de groote, sterke karakters onder de Christenen te dien tijde neergeveld; en als eenigen onzer geschiedschrijvers geboekt hebben, slechts zwakken en vresachtigen bleven over om te worstelen met de steeds sterker wordende macht van „valscheijk genoemde wetenschap.“*)

Gedurende langen tijd was het christelijke geloof tot afgodisme aan het vervallen geweest. De mannen, zichzelf schattend als wijzen,

*) Zie Mosheim's Eccl. Hist. Cent. IV. bk. II ch. 1.

moesten de waarheid der „Apostolische geloofsbelijdenis“, betreffende de drie persoonlijkheden der Godheid, noodzakelijkerwijze veranderen, door de valsche wijsbegeerte van het oosten, en de doellooze speculaties der Grieken; totdat deze eenvoudige uiting van Christelijk geloof in God veranderd was, van zooals gevonden in de „Apostolische belijdenis“ tot de „belijdenis van Athanasius“, en daaruit zijn de ijdele schijnwijsheid en uitleggingen voortgekomen, die de onderscheiding der Godheid verlagen tot schier damp of lucht, tot één onpersoonlijk wezen, ònstoffelijk, zonder lichaam, zonder deelen, zonder hartstochten; en ik mocht er nog wel bijvoegen, zonder zin of rede, of eenige eigenschap — een absoluut niets, dat zij op den troon van God geplaatst hebben, en dat zij heilige machten toeschrijven, het bekleedende met heilige eigenschappen, en het titel, knie en vereering gevende, in een woord heilige eere. Laat ons de vorm van God nu eens overwegen. In die geschriften, ons terugbrengend tot den scheppingstijd, toen God de aarde en alles daarbij behoorende schiep, wordt God beschreven, als zeggende tot iemand: „Laat ons menschen maken naar ons beeld en onze gelijkenis...“ En God schiep den mensch naar Zijn beeld, naar het beeld God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij ze.^v

Nu zoo dit niet aangeraakt was door de „wijsbegeerte“, dan zou het mijns inziens niet moeilijk te begrijpen zijn. De mensch werd naar het beeld en de gelijkenis Gods geschapen. Welke gedachte wordt door deze woorden tot het menschelijk begrip gebracht, anders dan dat de mensch, toen zijne schepping voltooid was, in vorm het evenbeeld van God was?

Maar onze wijsgeeren hebben het zoo niet willen laten blijven. Zij willen God niet tot eenige vorm begrensd hebben.

(Wordt vervolgd.)

Een pionier overleden.

De laatste overlevende op één na van de kleine groep pioniers, welke op 24 Juli 1847 de Grootte Salt Lake Vallei bereikten, overleed 31 Jan. l.l. Zijn naam is William C. A. Smoot en hij overleed onverwachts, terwijl hij in zijne stoel zat, zonder ook slechts een enkel teeken gegeven te hebben dat de dood zoo nabij was. De dood kwam juist een dag, nadat hij zijn twee-en-negentigste verjaardag gevierd had. Mr. Smoot was uit geweest voor een wandeling, had met vrienden gesproken en gevoelde zich zeer wel; hij keerde naar zijn huis terug en ging naar de keuken, waar hij een stoel nam; hij was juist op het punt om op te staan om met zijn vrouw het middagmaal te gaan nuttigen, toen de dood intrad door stilstand van het hart en hij ineenstortte. W. C. A. Smoot Jr., zijn zoon, riep onmiddellijk geneeskundige hulp in, doch het was te laat, de levensgeesten waren geweken.

Mr. Smoot was een halfbroeder van de Senator der Vereenigde Staten, Reed Smoot. Hij laat, buiten zijne echtgenoot, vijf zonen en drie dochters na.

Sinds 1851 was Mr. Smoot een inwoner van Sugar House, waar hij de Smoot Improvement Company oprichtte, vanwelke hij nog president

was bij zijn dood. Hij was metselaar, timmerman en farmer, beroepen welke van groote waarde waren in de eerste dagen der nederzetting in de vallei. Als metselaar werkte hij aan den tempel te Nauvoo en later, aan den tempel te Salt Lake City.

Mr. Smoot werd op 30 Januari 1828 in Roan County, Tennessee, geboren. Op 29 Januari 1852 huwde hij met Martha Ann Sessions, te Bountifull; het huwelijk werd voltrokken door President Brigham Young. Hij was de vader van 18 kinderen, 8 zonen en 10 dochters. Zijn eerste vrouw, welke hem 9 dochters schonk, stierf in 1874. Uit zijn tweede huwelijk werden hem vier kinderen geboren.

Voor bijna 70 jaren woonde Mr. Smoot in Sugar House Ward, en was ook eenigen tijd president over die wijk. Hij was 19 jaar oud toen hij in 1847 in Utah kwam en hij behoorde tot het eerste gezelschap, dat een weg baande tusschen Salt Lake en Los Angeles, Cal. Hij was één van de dertig jonge mannen, welke door President Brigham Young werden opgeroepen om naar Las Vegas te gaan, en daar een fort te bouwen, teneinde de immigranten en de post der Vereenigde Staten tegen de Indianen te beschermen en de laatsten te leeren wat te doen om een goede oogst te verkrijgen. Mr. Smoot was behulpzaam bij het graven van de eerste groef voor een greppel, waarlangs het water van de bron te Las Vegas gevoerd kon worden naar het nieuw gebouwde fort, gelegen op de plek waar later de stad Las Vegas verrees.

De eenige bekende nu nog overgeblevene van de oorspronkelijke groep pioniers is Lorenzo Sobieski Young van Shelley, Idaho. Hij was nog een baby toen hij in Utah kwam.

Mr. Smoot had een groote schat van ondervinding uit den pioniertijd, en zijne verhalen vonden altijd grage hoorders. Niettegenstaande zijn hoogen ouderdom was hij actief en krachtig. Toen de Rotary Club een paar jaren geleden een dag bepaalde, om in de Parley's ravijn een door-tocht te banen, nam hij met piek en schop deel aan het werk, zeggende: „Wel, jongens, ik was één van de mannen, welke in 1848 de eerste weg aanlegden door deze ravijn, en ik vermeen iets van dit werk te weten.” Daarna hanteerde hij de schop en werkte den ganschen dag, en eindigde in beter toestand dan vele jonge mannen van het gezelschap.

Op 23 Jul. 1918 vergezelde Mr. Smoot de padvindders naar den top van Little Mountain, om den 23sten Juli 1847 feestelijk te herdenken, toen de Mormonpioniers aan den voet kampeerden, voor zij de vallei introkken. De reis naar den top der berg was zoo moeilijk, dat de padvindders een touw om Mr. Smoot's middel vasthechten en hem zoo hielpen om naar boven te komen. Eenmaal op den top gekomen, werd een groot vreugdevuur ontstoken en de avond verder doorgebracht met het uitspreken van redevoeringen en feestvieren. Gedurende de festiviteiten hoorden de jongens een aandoenlijk verhaal van de lippen van Mr. Smoot over de ondervindingen van de Mormon-pioniers, op hunne lange en gevaarvolle tocht van de Missouri-rivier naar „het land van belofte”.

Verleden zomer vloog Mr. Smoot in eene vliegmaschine over Salt Lake Vallei. Luitenant C. C. Nutt van het leger-vliegkorps was de bestuurder. De oude veteraan was verrukt over deze ondervinding.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
J. A. BUTTERWORTH.

Assistent:
J. J. VAN LANGEVELD.

Het Woord van Wijsheid.

Het in „Mormoonsche“ kringen zoozeer bekende en besproken Woord van Wijsheid heeft menigeen genezen van de dwaaste gewoonten, welke de mensch over het algemeen tot de zijne gemaakt heeft. Het gehoor geven aan de voorschriften, er in nedergelegd, heeft het verstand verlicht, de spieren gestaald, het weerstandsvermogen versterkt en het leven verlengd. Het heeft ook doen inzien hoe dwaas het is om slechte gewoonten van ouders of anderen over te nemen, alleen omdat zij algemeen zij. En het was juist daarom dat de Heere het noodig achtte Zijn volk door middel van meergenoemd Woord van Wijsheid voor te lichten, opdat zij zich zouden onthouden van dié dingen, welke in de algemeene sleur zelfs nog door sommige doctoren worden aanbevolen. Meermalen wordt nog de uitdrukking gehoord: „De dokter beveelt het toch aan!“ doch voor de Heiligen der Laatste Dagen moest het woord van den Goddelijken Heelmeester voldoende zijn: „En alle heiligen, die deze woorden zullen ter harte nemen en betrachten, alsook de geboden gehoorzamen, zullen ontvangen: gezondheid in hunnen navel, en merg in hunne beenderen; en zullen bekomen wijsheid en eene uitgebreide kennis, ja ook verborgene schatten; en zullen loopen en niet moede worden, wardelen en niet uitgeput worden; en Ik, de Heere, geef hun eene belofte, dat de engel der verwoesting hen zal voorbijgaan gelijk de kinderen Israëls, en hen niet zal slaan.“

Gelukking zijn er echter ook geleerden, dié, hoewel waarschijnlijk zij nooit van het Woord van Wijsheid hoorden, toch genoeg gezond oordeel hebben om zich niet door de macht der gewoonten te laten meeslepen, maar er zich met alle kracht tegen te verzetten en, hoewel onbewust, getuigenis geven, dat het Woord van Wijsheid werkelijk van goddelijken oorsprong is, daar het door een ongeschoolden jongen man, als Joseph Smith was, niet kon uitgedacht worden. In zijn werk „De nieuwe geneeswijze“ behandelt M. Platen, voormalig directeur van verschillende physiatrische inrichtingen, ook het gebruik van alcohol, koffie, thee en tabak, als schadelijk voor het menschelijk lichaam. Daar het Woord van Wijsheid gewoonlijk van „Mormoonsche“ zijde wordt belicht, kan het zijn nut hebben, deze niet-Mormoonsche geleerde te raadplegen en waar te nemen hoe hij in dit opzicht de leerstellingen van het Mormonisme aanvaardt. Het hier volgende artikel is geheel uit zijn boek overgenomen:

Wat zullen wij drinken?

Wanneer gij mij vraagt, lezer, wat gij moet drinken, om uw dorst te lesschen, dan zult gij niet anders kunnen verwachten, dan dat ik u antwoord: water, gezond, zuiver drinkwater; de alcoholica, wijn,

bier en brandewijn, zijn evenals de narcotica, 1) koffie, thee en chocolade, opwekkende, prikkelende en bedwelmende middelen.

Het water onderhoudt overal in de geheele schepping het leven; want zonder water kan geen stofwisseling plaats vinden. De plantenwereld wordt door aanhoudende droogte vernietigd, menschen en dieren kunnen evenmin het water ontberen. Zij komen eerder om door dorst dan door honger. Het menschelijk lichaam bestaat ongeveer voor 70 tot 80 procent van zijn gewicht uit water. Van alle dranken en ook van vaste spijzen als: ooft, groenten, peulvruchten, koren en vleesch vormt het water het hoofbestanddeel.

Water is dus op grond hiervan een voedingsmiddel, zonder hetwelk wij niet kunnen bestaan en onze gezondheid behouden.

Het is het meest aan te bevelen des morgens na het opstaan een glas versch bron- of welwater te drinken, insgelijks een of anderhalf uur na het middagmaal en verder een glas voor het naar bed gaan. Koortslijders geve men ten alle tijde water te drinken; maar niet ijskoud, en bij kleine teugen. Want het in de maag opgenomen water helpt de zich daarin bevindende onzuiverheden, evenals de misschien aanwezige onverteerde voeding oplossen, verkoelt het maagslijmvlies en sterkt de klieren voor de afscheiding van het maagsap. Het water wordt verder in het bloed opgenomen en scheidt de scherpe of andere ziektestoffen daarvan door de longen, huid en nieren af. Wel is waar bezit alleen goed drinkwater deze oplossende eigenschappen; het moet daarom helder en reukeloos zijn en mag geen bijmaak hebben. Al het water, dat eenigerlei plantaardige of dierlijke bestanddeelen bevat, is nadeelig voor de gezondheid. * * *

De tegenwoordig zoo gewilde, kunstmatige minerale wateren of koolzure dranken zijn in 't geheel niet aan te bevelen. Want het in de maag gebrachte koolzuur gaat bij voortdurend, misschien dagelijksch gebruik, in het bloed over, en vergiftigt ten slotte het lichaam door overmaat van koolzuur. Personen, die dat water geregeld drinken, zien ten slotte bleek en worden bloedarm en krachteloos.

Buitendien doen de koolzuurhoudende wateren ook nog onmiddellijk nadeel aan de maag, daar hunne groote koude een nadeelige prikkeling op het slijmvlies der maag uitoefent en menigeen reeds een maagcatarrh bezorgd heeft, waarvan hij den oorsprong niet vermocht op te sporen. Daarom, drinkt, wanneer gij dorst gevoelt, en gij het kunt krijgen, zuiver, helder bronwater. Het is de natuurlijkste drank, die op de wereld bestaat. * * *

Ik kom nu aan de middelen tot verkorting van het leven: wijn, bier en brandewijn, die door onwetenden tot nu toe in ieder geval voor kracht- en voedingsmiddelen zonder wederga gehouden zijn. * * * Alle drie echter bevatten den zogenaamden „wijngeest" (alcohol, spiritus) en oefenen daardoor op het menschelijk organisme een soort bedwelmenden, in den aanvang opbeurenden, later echter verlammenenden invloed uit.

Het is hier niet de plaats, om uit te weiden over de vele vervalschingen

1) Bedwelmingsmiddelen.

van wijn, bier en brandewijn, die inplaats van de gezondheid te verbeteren, juist het tegendeel ervan bewerken; ik kan u slechts zooveel verzekeren, lezer, dat alle alcoholhoudende dranken u geen kracht verleen, integendeel deze verminderen. Al wordt ook het verheffende genot der edele, geestrijke dranken, deze goede gave Gods, algemeen geprezen, al dwingen de ons aangeboren zucht tot gezelligheid en onze tegenwoordige sociale verhoudingen ons in zekere mate tot het gebruik ervan, toch kan ik ze u met een gerust geweten niet aanbevelen. Het zijn prikkels en zij wekken op om later te verslappen. Zij verkorten het leven, ook als zij matig genoten schijnen „op te vroolijken en op te wekken.” * * *

De wijn bevat ongeveer 10 procent, het bier ongeveer 3, de brandewijn daarentegen 40 tot 60 procent alcohol. En het geringste quantum alcohol, in het bloed opgenomen, prikkelt het ader- en zenuwstelsel.

„De wijn verhougt des menschen hart”, heet het in een oud lied, „maar nog meer bedroeft hij het,” zegt professor Hitzig, de directeur van een krankzinnigengesticht. „De alcohol”, zegt Dr. Dock, „is een vergift, dat bijna met bliksemsnelheid het organisme doortrekt, invloed uitoefent op de werkzaamheid van bloed, zenuwen en hersenen, ontsteking bewerkt van de meest verschillende organen en ze in hunne verrichtingen stoort, ja, dikwijls zeer verwoestend op ons lichaam inwerkt.” * * *

„De drankzucht is eene ziekte van den geest”, zegt de reeds genoemde professor Hitzig, „en het viervijfde gedeelte der moorden is aan deze ondeugd te wijten.” Op de centrale organen van het lichaam oefent de alcohol een zeer schadelijken invloed uit en hieruit laten zich eene groote menigte van geestesziekten verklaren, die door het gebruik van spiritualiën zijn ontstaan. Zelfs tot de nakomelingschap strekken zich de ontzettende verwoestingen, die het overmatig drankgebruik veroorzaakt, uit; want de kinderen van drinkers lijden aan idiotisme, vallende ziekten, zielsziekten, klierachtigheid, engelsche ziekte en tering.

En hoe is het nu gesteld met de vermeende kracht, die het spiritusgebruik moet verleen?

Drinkers leveren een zeer treurigen aanblik; iedere ziekte tast hen heviger aan dan de matig levende menschen. Over de rol die het bierdrinken bij de genezing van krankzinnigen speelt, geeft de Engelsche krankzinnigenarts Dr. Clay Shawe eenige gewichtige beschouwingen, volgens welke in het door hem bestuurde gesticht, sedert men de patiënten geen bier meer geeft, ongeveer de helft (nauwkeurig 46.97 procent) der verpleegden genezen zijn. Moest dit feit niet tegen het biergebruik der gezonden prediken, die het voorkomen van kwalen eigenlijk als hunne gewichtigste levenstaak moesten beschouwen?

Hoe staat het met het alcoholgebruik in huishoudkundig opzicht? Welke sommen konden niet door de onthouding van spiritualiën bespaard worden? Hoeveel indirecte winst leverde in 't algemeen niet de onthouding van alle genotmiddelen op! Hoeveel toch wordt door vele menschen jaar uit, jaar in uitgegeven voor bier, wijn, thee, koffie, tabak, vleesch enz., in de verkeerde meening, dat zij daarvoor kracht inruilen, of om een spoedig voorbijgaand genot te bekomen. Wel komt men spoedig

in eene vroolijke stemming; maar — zijn de verdere gevolgen ook zoo aangenaam? Na de korte opwinding en het kunstmatig krachtsgevoel volgt een toestand van walging, van afmatting, volgt een lichamelijk en zedelijk hoogst onaangenaam gevoel. * * * Welk eene keten van ellende kommer en zorgen, hangt niet met het drankgebruik samen en welk eene ruwheid en verdierlijking van den mensch, het evenbeeld Gods, heeft niet het spiritusgebruik in zijn gevolg!

De onhebbelijkheid kleine, halfvolwassene, of oudere kinderen het genot van alcohol te veroorloven, al is het ook in geringe mate, heeft zich nog altijd bitter gewroken. Kan men een grooteren onzin bedenken, dan kleine kinderen, voornamelijk gedurende de periode van het tanden- krijgen, met Hongaarschen wijn te willen versterken?! Pogingen tot versterking te maken met wijnsoorten, die meer dan 10 procent alcohol bevatten!! En wat zijn de overige bestanddeelen van deze versterkende wijnen? Water, looistof, suiker, gom, wijn- en appelzuur, zout en eene welriekende olie. Alsof deze stoffen niet evengoed in andere, het kinderlijk organisme beter passende en nuttiger werkende voedingsmiddelen, in nog veel grootere hoeveelheid, in verbinding met eiwit en zetmeel en zonder het hooge spiritusgehalte, te vinden waren. En meest zijn deze zoete wijnen nog kunstmatige, d. w. z. mengsels van water, kleurstof, suiker, wijnsteen, wijngest, enz. En met dit tuig wil men op raad der artsen, de arme, kleine wormpjes versterken. Hoeveel te meer kwelt hun de koorts na het gebruik van den wijn, hoe onrustig wentelen zij zich in hun bedje om, en strekken hunne armpjes afwerend uit tegen den lepel met het „medicijn”, zonder het hart van hunne pijnigers, de in de macht van het geloof aan autoriteiten verkeerende ouders en verplegers te kunnen roeren?! Hoe dikwijls is niet het van medische zijde voorgeschreven wijngebruik bij kinderen de oorzaak van ziekten, die met ontsteking gepaard gaan en hoevele kinderziekten zijn niet te wijten aan het gebruik van dit genotmiddel?!

In de laatste jaren is in de grootere steden van Duitschland het aantal Kulmbacher bierhuizen op bedenkelijke wijze toegenomen. Vrouwen en meisjes van iederen leeftijd en stand wordt dikwijls door hare genees- heeren aangeraden, het daar verkochte, donkere bier te gebruiken ter geneezing van bloedarmoede, bleekzucht, maag-, zenuw- en ander lijden.

Daar zitten nu die zieke vrouwen ingesloten, als schapen in den stal, in een ondoordringbaren atmosfeer van tabaksrook, etenslucht en menschelijke uitwasemingen; en drinken het eene glas na het andere van het versterkende middel, dat ten minste 6 tot 7 procent alcohol bevat. * * * Over niets pleegt de mensch minder na te denken, dan over datgene, wat zijn lichaam ten goede komt, en wat hij niet kan verdragen. Maar wil hij dan over 't algemeen zelfstandig denken? Helaas, neen! Het grootste deel der menschheid loopt liever aan den leiband der alleen zaligmakende, officiële geneeskunde, drinkt, rookt, geeft zich aan uitspattingen over en wanneer eenmaal eene ziekte uitbreekt, dan is het eene beschikking Gods en wordt eenvoudig de geneesheer geroepen.

Dr. T. L. Nichols zegt: „Alcohol is geene levensbehoefte, in geene enkele hoeveelheid, in geen enkelen vorm. De lichte bieren of wijnen

mogen niet bijzonder schadelijk zijn, nut is er echter ook niet in te vinden. Door gisting gaat altijd eenige voedingswaarde verloren, waarvoor men een prikkelend, bedwelmend, slecht- en ziekmakend iets terug ontvangt. Millioenen, vele millioenen menschen hebben nooit spirtualiën geprobeerd en niemand zal beweren dat zij zich daardoor slechter bevinden.'")

Wordt vervolgd.)

Is uw crediet goed voor het toekomstige leven?

Door Dr. JAMES E. TALMAGE.

Wij noemen het een zegen voor een jong mensch, wanneer een goed begin in 't leven wordt gemaakt. Om een gunstige gelegenheid daartoe aan hunne kinderen te verschaffen, door middel der lessen van school en academië, of andere inrichtingen van training en voorbereiding, hebben ouders menigmaal eigen comfort opgeofferd en gewillig ontberingen geleden. De jeugd, door waardige eerzucht gedreven of om gehoor te geven aan de stem van den plicht, streeft naar hetzelfde bij eigen initiatief, ontzegt zichzelf tegenwoordige genoegens in de hoop van toekomstig en voortdurend voordeel.

Nu, in zoverre dit sterfelijk leven in zijn geheel een voorbereiding is voor de eeuwigheid — en wie zal het woord van God, dat dit bevestigt ontkennen? — wordt het voor elk onzer een zaak van onmiddellijk en persoonlijk belang de dingen te kennen en te doen, die ons het best mogelijke begin zullen doen maken op onze nieuwe en oneindige loopbaan, waarvan het graf de ingang is.

Wat is uw kapitaal en wat het mijne, waarmede wij zullen werken en vooruitgaan in het hiernamaals? Zijn wij bereid voor een goed begin of worden wij belemmerd door schulden en verplichtingen, ons in het vleesch op den hals gehaald? Zijn wij geschikt om van deze aardsche school te gradueeren, getraind voor de plichten van eene hoogere sfeer, of zullen wij onszelven gebonden vinden door onkunde, onbekwaamheid, of nog erger, ongeschiktheid?

God's doel bij het bereiden van de aarde als woonplaats voor Zijner kinderen, was om hen gelegenheid te geven tot het opdoen van ontdekkingen, die hen geschikt zouden maken voor eeuwige vooruitgang. Aangaande de geesten der menschen, vóórdát de eerste van hen belichaamd was, sprak God, zeggende: „Wij zullen eene aarde maken, waarop dezen kunnen wonen. En wij zullen hen hier mede beproeven, om te zien of zij alle dingen willen doen, hoedanig ook de Heere hun God aan hen zal gebieden. (P. v. G. W., blz. 66.)

Vooruitgang hangt af van gehoorzaamheid aan de wet. Is dit niet het geval met aardsche, menselijke en stoffelijke zaken? Onze toepassing van stoomkracht bij het drijven der machines in de industrie, de meer moderne onderwerping der electriciteit, waarbij deze onzichtbare kracht wordt gebezigd en gecontroleerd volgens den wil van den mensch, ja, inderdaad het benutten van elke kracht der natuur is afhankelijk van gehoorzaamheid aan de natuurlijke wet. En de krachten, welke wij

geestelijke noemen, kunnen dan alleen tot nut zijn, wanneer aan de wet voldaan wordt, waardoor deze krachten werken. Wilt gij de kracht van den Heiligen Geest, die werkelijk goddelijk invloed, krachtadig geopenbaard vinden in uwe ziel? Gehoorzaam dan de wet in dit geval, zooals gij de wetten van licht, vuur, electriciteit, of van de mechanische krachten zoudt gehoorzamen, bij hare toepassing ten uwen nutte.

Bij gehoorzaamheid aan de goddelijke eischen komt dit ons niet alleen in onze sterfelijke toestand te stade, maar als gevolg daarvan ontwikkelen wij bekwaamheid en leggen kapitaal op voor het toekomstige leven. Dit is de van God gegeven belofte aangaande de geesten der menschen: „En zij die hunnen eersten staat behouden, zullen meerder ontvangen; en zij, die hunnen eersten staat niet behouden, zullen geen glorie in hetzelfde koninkrijk hebben met diegenen, die hunnen eersten staat behouden; en zij, die hunnen tweeden staat behouden, zullen glorie voor eeuwig en altijd op hunne hoofden vermeerderd hebben” (P. v. G. W., blz. 66.)

De „tweede staat” is dit sterfelijk bestaan, dat, zooals reeds gezegd, de basis of het fundament is, waarop de mogelijkheden van vooruitgang in het hiernamaals berusten. Opzettelijk falen in het gehoorzamen van de wetten en verordeningen van het Evangelie, beteekent hier, dat we met klein of in het geheel geen kapitaal de eeuwigheid zullen ingaan en het treurig lot ons beschoren zal zijn geen deel te hebben aan de erfenis van eeuwige weelde. Evenals een voorzichtig en wijs vader zijn zoon aanspoort om zuinig te zijn, teneinde voorbereid te zijn voor den tijd, wanneer hij voor zichzelf zal moeten zorgen, zoo klinkt des Heeren raadgeving en vermaning tot ons allen: „Maar vergadert u schatten in den hemel, waar ze noch mot noch roest verderft, en waar de dieven niet doorgraven noch stelen. Want waar uw schat is daart zal ook uw hart zijn. (Matth. 6 : 20—21; zie ook B. v. M. 3 Nephi 13).

Het is het voorrecht van elk mensch, figuurlijk gesproken, een bedrag te hebben in de bank des hemels en daaraan toe te voegen, door gedane goede daden. Die bank is vertrouwd, meer veilig dan sloten of kluisen kunnen zijn. In eene prachtige afbeelding van geloof, gaf Christus het vreugdevolle, onverwachte weer, dat sommigen te wachten zou staan, wier crediet steeds is toegenomen, in weerwil van, ja in werkelijkheid wegens de onbewustheid hunner pogingen. Voor hen geldt het gezegende gezegde: „Komt gij gezegenden Mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld.” (Zie Matth. 25 : 31—40).

De dood kan ons niet berooven van geestelijke rijkdom, noch ons crediet in de schatkamer der eeuwigheid verminderen. Alles wat wij hier verkregen hebben door gehoorzaamheid aan de wetten van God; zal het onze zijn, wanneer alle aardsche bezittingen zullen achtergelaten worden. Deze fundamenteele waarheid is door den profeet Joseph Smith in krachtige en onweerlegbare woorden bevestigd: „Welke beginselen van intelligentie wij ook in dit leven verwerven, deze zullen met ons in de opstanding voortkomen. En indien een persoon meer kennis en intelligentie dan een ander door zijn ijver en gehoorzaamheid in dit leven

verkrijgt, zal hij zooveel meer vooruit zijn in de toekomstige wereld. Er is eene wet, onherroepelijk vóór de grondlegging der wereld in den hemel besloten, waarop alle zegeningen bevestigd worden; en wanneer wij eenige zegen van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet, waarop de zegen bevestigd wordt.¹¹ (Leer en Verb. 30 : 18—21).

De twee houten.

's Heeren woord geschiedde tot Ezechiël, zeggende : „Gij nu, menschen-kind ! neem u een hout en schrijf daarop : Voor Juda, en voor de kinderen Israëls, zijne metgezellen, en neem een ander hout en schrijf daarop : Voor Jozef, het hout van Efraïm en van het gansche huis Israëls, zijne metgezellen.“ De profeet spreekt hier duidelijk over hetgeen moet geschieden in deze laatste dagen in hoofdstuk 37 : 15—22, dat het hout van Juda of de Bijbel, en het hout van Efraïm, of van het zaad van Jozef zoude één worden. Dit groot en heerlijk werk is volbracht met Godes hulp door Joseph Smith, Gods profeet, die het verslag, dat begraven lag in de heuvel Cumorah, verkreeg van den Engel Moroni en met behulp van de Urim en Thummim vertaalde. Johannes op het eiland Patmos, zag de Engel vliegen in het midden des hemels, hebbende het eeuwig Evangelie, om te verkondigen aan al degenen die op de aarde wonen; nu dit Evangelie in zijn volheid is gebracht door duizende zendelingen aan alle volkeren, en velen trekken nu op naar het beloofde land, beloofd aan het zaad van Jozef (Genesis 49 : 22—27), want een stem uit den Hemel zeide : „Gaaf uit van haar mijn volk, opdat gij aan hare zonden geene gemeenschap hebt, opdat gij van hare plagen niet ontvangt.“ (Openbaring 18). De Psalmist zong : „de waarheid zal uit de aarde spruiten, en gerechtigheid van den hemel nederzien.“ Dit rein en heilig verslag werd door Moroni, de laatste profeet der Nephieten, verzegeld en in de aarde verborgen, en door Joseph Smith ook rein, en niet verdraaid door vertaling, terug ontvangen. Daarom getuigen wij met heiligen ernst, dat het Boek van Mormon een heilig boek is, en gelooven wij in den Bijbel als het woord van God, en ook in het Boek van Mormon als het woord van God. Een groot en wonderbaar werk zoude onder de kinderen der menscher voortkomen, en dit zou geschieden voor Christus' tweede komst op aarde. De profetiën spreken van dit groote werk voor al degenen, die dit biddende willen onderzoeken, en zij zullen moeten getuigen dat de Mormonen of de Heiligen der Laatste Dagen waarheid spreken.

W. J. GREGOOR.

Inkeer.

Nooit werd mij leed, ook 't felste, op aard beschoren,
 Waarvan ik de oorzaak in mijzelf niet op kon sporen;
 Steeds vond ik in mijn eigen onrein hart
 De troefle bron van al mijn levenssmart.
 Wat zal ik dan mijn evenmensch aanklagen,

Alsof die mij mijn smart en last deed dragen?
 Wat zal ik opstaan tegen Hooger Macht,
 Alsof zij wreed'lijk me in de ellende bracht?
 Ik zie met klaren blik, hoe al mijn wonden
 Gevolgen zijn van onverwinb're zonden;
 Dies draag ik ieder lijden met geduld:
 Mijn Straffer is mijn Trooster: Eigen Schuld.
 Hoe feller mij de lijdensvlagen deren,
 Hoe dieper 'k tot mij zelve in moet keeren.
 Daar ligt in Eigen Schuld de troost bereid:
 Uw Lijden is Gerechtigheid.

JAN LIGTHART,

Overleden.

Te Dordrecht overleed op 27 Maart 1920 Anton Hendrik Dubbeld.
 Het kind was slechts veertien dagen oud en steeds onder genees-
 kundige hulp geweest. Het was dan ook nog niet ingezegend.

Te Rotterdam overleed op 27 Maart l.l. Broeder Thomas Kol-
 denhof. Hij werd geboren 21 Nov. 1841, te Rotterdam, en nam het
 Evangelie aan op 7 Dec. 1898, toen hij door Ouderling J. Meibos
 Kzn. gedoopt werd en door Ouderling B. G. Thatchér bevestigd.

Volgens de *Dioclet News* is Ouderling Earl G. Frandsen te
 Blackfoot, Idaho, op 27 Febr. l.l. overleden. Ouderling Frandsen
 was in de Nederlandsche Zending geen onbekende, daar hij van
 1911—1913 hier een zending vervulde. Longontsteking was oorzaak
 zijner ziekte. Hij laat een vrouw en vijf kinderen na, van wie de
 oudste 10 jaar is.

INHOUD.

De Mormoonsche leer- stelling der Godheid Blz. 113	het toekomstige le- ven? . . . . . Blz. 125
Een pionier overleden. „ 119	De twee houten . . . „ 127
Het Woord van Wijsheid „ 121	Inkeer (Gedicht) . . . „ 128
Is uw crediet goed voor	Overleden . . . . . „ 128

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 7b.
 Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending
 Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—
 Afzonderlijke nummers 15 cent.